

Vyjádření vedoucího bakalářské práce

Renata Pechová: Role asistenta pedagoga v dramatických výchovných aktivitách u žáků se specifickými vzdělávacími potřebami (63 str., 3 přílohy)

Bakalářská práce Renaty Pechové prošla četnými peripetemi a její téma vykrytalizovalo do současné podoby teprve po několika konzultacích. Když vezmu v úvahu celý proces vzniku práce, je třeba diplomantčinu práci na textu ocenit, protože k ní přistupovala velice zodpovědně a poctivě.

Za nejcennější pokládám ty pasáže, v nichž se autorka zabývá vlastním tématem práce, tedy problematikou asistenta pedagoga, a to jak v první, teoretické části, tak při popisu svých zkušeností a poznatků v druhé, praktické části. Za zbytečné pokládám úvodní kapitoly, které shrnují obecně známé skutečnosti a které jsou beztak založeny prakticky jen na citacích z několika málo odborných publikací, a nejednou mají podobu téměř slovníkově pojatých hesel.

Obecná kapitola o dramatické výchově doznala oproti předchozím verzím výrazných změn k lepšímu. Nicméně stále mám za to, že např. v kapitole o cílech DV autorka trochu zjednodušuje a cíle DV poněkud redukuje - zejména zcela opomíjí celou oblast cílů vztahujících se k estetické kultivaci žáků a k vytváření jejich vztahu k umění a kultuře. Na celé práci se projevuje, že R. Pechová zůstává spíše na pozici osobnostně-sociálního výcviku, a k jádru dramatické výchovy (rolová hra a jejím prostřednictvím rozvíjení všestranné kultivace osobnosti atd.) se dostává jen sporadicky. Což je, domnívám se, škoda. Nebo - z mého pohledu - dosud málo využitý potenciál.

V seznamu nároků na asistenta (kpt. 1.6.4.) by bylo možné podle mého diskutovat o jejich důležitosti, resp. o jejich pořadí s ohledem na důležitost: Myslím, že dát na první místo "nároky na odborné vzdělání a celoživotní sebevzdělávání" vypadá sice jako logický a oprávněný krok, ale mám za to, že v prvním "sledu" by měly být požadavky typu prosociální ladění, empatie, komunikační schopnosti, protože co je asistentovi platné odborné vzdělání, pokud mu chybějí schopnost vstřícně přistupovat k žákovi (a to někdy i velmi "obtížnému"), být empatický, adekvátně komunikovat, projevovat se tvořivě atd.? Vzdělání a odbornou přípravu samozřejmě nepopírám, naopak. Jen si myslím, že by stálo za to požadavky na asistenta strukturovat nebo uvažovat o tom, že některé jsou podmíněné jinými.

Většinu kapitol v praktické části pokládám za zdařilé (v tomto smyslu udělala autorka velký kus práce na jejich doladění). Např. v pasáži o ranní přípravě (s. 40 ad.) se R. Pechové daří názorně ukázat, jak může asistent využívající některých prvků DV pomoci žákům (a tím samozřejmě i jejich učitelům) a jak důležitá může být jeho činnost.

Velice pečlivě a přehledně je zpracována Markova kazuistika. Chybí mi tu jen jedině: jak konkrétně využila autorka dramatických výchovných prvků a postupů právě s tímto žákem a s jakým efektem.

Předložený text Renaty Pechové splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Po jazykové stránce tu a tam ještě zůstaly překlepy (např. s. 23) nebo neobratné či chybné větné konstrukce (např. s. 17), někde narazíme na chybnou interpunkci. Ale jde spíše o drobnosti.

S Renatou Pechovou jsem zcela za jedno, že aplikace některých dramatických výchovných metod v práci asistenta, kterému jde o to pomoci žákům se specifickými vzdělávacími potřebami, je výhodná a může být velmi efektivní. Na její

bakalářské práci oceňuji tedy už volbu tématu - je to problematika málo zpracovaná, a přitom mimořádně důležitá. S ohledem na celkovou podobu předloženého textu (výborné pasáže vedle zatím málo dotážených nebo částečně i diskutabilních) předběžně navrhuji klasifikaci **velmi dobře**. Rozhodně však práci Renaty Pechové pokládám za přínosnou a doporučuji ji k obhajobě

V Praze dne 1. května 2008